

N. Császi Ildikó

Beszámoló a III. Vályi András anyanyelv-pedagógiai konferenciáról

A konferencia megnyitója

2013. december 7-én harmadik alkalommal rendezte meg a Magyar Nyelvtudományi Társaság Magyartanári Tagozata, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karának Magyar Nyelvtudományi és Finnugor Intézete, valamint Szakmódszertani Központja a *Vályi András anyanyelv-pedagógiai konferenciát*. A névadó Vályi András a pesti egyetem első magyar nyelv és irodalomtanára, a magyar nyelv tanításáról készült első magyar nyelvű szakmódszertani munka szerzője volt. A konferencia a Szemere Gyula anyanyelv-pedagógiai kutatócsoport által szervezett őszi szakmai napok nemes hagyományait folytatta.

Pál Ferenc dékánhelyettes és Kiss Jenő professzor köszöntő szavai után a plenáris előadások következtek. Először Thaisz Miklós, a Köznevelésért Felelős Államtitkári Kabinet politikai tanácsadója tartotta meg *A pedagógus-előmeneteli rendszer jogszabályi háttere* című előadását. Az előadó tájékoztatta a konferencia résztvevőit a tanfelügyeleti rendszer összetevőiről, az ellenőrzés lefolytatásának a szabályairól, módszereiről és eszközeiről. Az érdeklődők azt is megtudhatták, hogy kiből válhat köznevelési szakértő. Majd Tóth Máriától, az Oktatási Hivatal Projektigazgatóságának szakmai vezetőjétől *A pedagógusminősítés rendszere* című előadásában a hallgatóság értékes információkat kapott a pedagógus-életpályamodell részleteiről. Tóth Mária ismertette a minősítési rendszer céljait, az eljárás folyamatát, a minősítés kritériumrendszerét, értékelési módszereit és eszközeit.

1. kép

Thaisz Miklós plenáris előadása a pedagógus-előmeneteli rendszerről

Információs tízpercek

A szünet után olyan szakmai programokról hallhattak a résztvevők, amelyek utat nyithatnak a pedagógusoknak ahhoz, hogy valódi tudós tanárrá, kutató pedagógussá váljanak. Tolcsvai Nagy Gábor professzor *Kutató tanárok egy magyar nyelvészeti doktori programban* című előadásában mutatta be az ELTE BTK magyar

nyelvészeti doktori programját. Ennek elsődleges célja olyan kutatók és tanárok képzése, akik elkötelezettek a nyelvtudomány magas, nemzetközi színvonalú művelése iránt. Vizsgálataik középpontjában a magyar nyelv specifikus és egyben általános keretű leírása és tanítása áll, nyitott, alkotó kutatómunkát végeznek, fontosnak tartják a tudományközi kapcsolatokat (például az irodalomtudománnyal, a pszichológiával, a pedagógiával), figyelembe veszik a nyelv és a kultúra összefüggéseit és a taníthatóságot. A program tematikailag hat alprogramban működik: fonetika és pszicholingvisztika; kognitív nyelvészet és stilisztika; leíró nyelvészet; névtan; nyelvtörténet; szociolingvisztika és dialektológia alprogramok.

Ezután Gósy Mária professzor asszony, az ELTE BTK alkalmazott nyelvészet doktori programjának vezetője tartotta meg *Kutató tanárok egy alkalmazott nyelvészeti doktori programban* című előadását, amelyben bemutatta a Nyelvtudományi Doktori Iskolán belül működő doktori programot. Ebben a következő szakterületek választhatók: alkalmazott fonetika, alkalmazott retorika, anyanyelv-elsajátítás és -fejlesztés, a német mint idegen nyelv elsajátítása és fejlesztése (német nyelven), nyelvészeti alkalmazások stb. A doktori programra várják az alkalmazott nyelvészeti kutatások iránt érdeklődő, egyetemi diplomával rendelkező pedagógusokat, főiskolai és egyetemi oktatókat, végzős hallgatókat (1).

Az információs tízperceket Antalné Szabó Ágnes, az Anyanyelv-pedagógia folyóirat főszerkesztőjének *Egy online anyanyelv-pedagógiai (ön)képző fórum* című előadása zárta, amelyben a főszerkesztő bemutatta a 2013-ban immár ötödik éve működő internetes folyóiratot. A folyóirat küldetése szerint a hazai, a határon túli, valamint a távolabbi országokban élő, magyar nyelven tanító pedagógusok, pedagógusjelöltek, valamint a szakterületi oktatók és kutatók számára kínál elméleti és gyakorlati írásokat. A periodika széles körűen kívánja segíteni a beszéd, a beszédértés, az olvasás, a szövegértés, az írás, a szövegalkotás, a tanulási képesség, a digitális kommunikáció fejlesztését és az anyanyelvi ismeretek bővítését. A cikkek egy része konkrét gyakorlati példákat is tartalmaz, például kidolgozott feladatokat és gyakorlatsorokat, óraterveket, interaktív táblás anyagokat az aktív, interaktív és reflektív tanulást segítő módszerek alkalmazására (Antalné 2013).

2. kép

Antalné Szabó Ágnes előadása az ötéves Anyanyelv-pedagógia folyóiratról

Szekció-előadások

Anyanyelvi nevelés az alsó tagozatban

Rövid szünet után a konferencia programja négy szekcióban öt-öt előadással folytatódott. Az *Anyanyelvi nevelés az alsó tagozatban* című szekciót Gósy Mária (ELTE, MTA NYTI) *Tanulási nehézségek és megoldási lehetőségek* című előadása nyitotta. Az előadó megállapítása szerint a beszédészlelés az olvasástechnikáért, míg a beszédmegértés és -értelmezés az olvasottak megértéséért felelős. Napjainkban az olvasási nehézség gyakori jelenség, ennek elkülönítése a fejlődési diszlexiától a mindennapi gyakorlatban nem problémamentes.

Az olvasási zavar oka lehet a gyermek lassabb (nyelvi, kognitív stb.) fejlődése, a beszédfeldolgozási (beszédészlelési és beszédmegértési) elmaradás és zavar, a nem kellő mértékű gyakorlás (az olvasói rutin hiánya), szociokulturális tényezők, valamint bizonyos szempontból a nem megfelelő olvasástanítási módszerek. A célzott fejlesztés eredményeként és megfelelő gyakorlással mind az olvasási nehézséggel küzdők, mind a fejlődési diszlexiások olvasása javítható, és magasabb teljesítményszint érhető el.

A második szekció-előadásban Steklács János (Kecskeméti Főiskola) a címnek megfelelően a *Szemmozgásvizsgálat és olvasástanítás összefüggéseiről* beszélt. A szöveg vizuális tulajdonságait a szövegsorokon balról jobbra haladó szemmozgások (fixációk és szakkádok) sorozatának útján dolgozzuk fel, kódoljuk. Ahogy a szöveg egyre nehezebbé válik, az olvasó egyre inkább növeli a fixációk időtartamát, és csökkenti a szemmozgások méretét. Bármely alfabetikus írásrendszerben a gyakorlott olvasók a fixáció helyétől balra 3–4 betűhelynyi, jobbra pedig 14–15 betűhelynyi távolságban képesek a vizuális információt feldolgozni. Ez az észlelési terjedelem azonban a kezdő olvasóknál még elég korlátozott, fejlődése pedig meghatározott időbe telik. Az észlelési terjedelem növekedése segíti az olvasót abban, hogy a szavakat rendkívül gyorsan azonosíthassa, és a szóhoz már a fixációja közben hozzáférhessen a mentális lexikonban.

3. kép

Steklács János szekció-előadása az olvasásvizsgálatokról

Harmadik szekció-előadásként G. Gődény Andrea (ELTE TÓK) műhelyfoglalkozást szervezett a konferencia hallgatóságának. *KORszerű olvasás és olvasóvá nevelés* címmel különféle technikákat próbáltak ki. Az előadó rövid bevezetésében rávilágított arra, hogy mi a szerepe, jelentősége a kortárs műveknek az olvasásnevelésben, miért nem működőképesek a klasszikusok, továbbá hogy a befogadóorientált irodalommegközelítésnek mi volna a funkciója. Emellett kipróbáltak néhány technikát is: asszociatív írás, fűrtábra, tollak középen, tollforgó, vak kéz technikával szöveg összerakása.

Hasonló műhelyfoglalkozáson vehettek részt az érdeklődők Koósné Sinkó Judit (ELTE TÓK) *Szólások és közmondások játékosan* című bemutatóján. Az ötletes és interaktív gyakorlatok a szókincs növelése mellett a képi gondolkodás kialakulását és fejlesztését is segítik. A játékos feladatok a diákok motivációjára is jó hatással vannak. Konrád Ágnes (ELTE TÓK) *Az anyanyelvi gondolkodás fejlesztése játékokkal* című foglalkozásán ugyancsak a játék előnyeire hívta fel a figyelmet. A pozitív anyanyelvszemlélet kialakítása, a nyelvhasználat tudatosításának a fejlesztése már a kisiskolások anyanyelvi óráin is helyet kell, hogy kapjon. A bemutatott feladatok könnyen alkalmazhatók a mindennapi gyakorlatban.

Anyanyelvi nevelés a felső tagozatban

Az *Anyanyelvi nevelés a felső tagozatban* című szekcióban Bóna Judit és Markó Alexandra (ELTE BTK) a hangtannak a mindennapi életben való használhatóságát mutatták be *Hangtan az életben – hangtan az*

iskolában című előadásukban. Olyan példákat és konkrét feladatokat ismertettek, amelyekkel a tanórákon felkelthető a gyermekek figyelmé a beszédtudomány, a hangtan iránt. Megmutatták az internetről elérhető oldalakat, például a *Magyar Nyelvjárás Hangoskönyvet*, illetve olyan beszédtechnológiai alkalmazásokat, mint a beszélő fejek, beszélő robotok (2).

Zsolnai Józsefné Mátyási Mária (Pannon Egyetem) előadásának a címe *Az olvasástanítás gyenge pontjai az általános iskolában* volt. A Pannon Egyetem Neveléstudományi Intézet Pedagógiai Oktató- és Kutatóközpontjában akciókutatást végeztek annak feltárására, milyen kihasználatlan pedagógiai lehetőségek rejlenek az olvasás-, a szövegértés-, az önművelés- és az internetpedagógiában. Az egy tanéven át folyó kísérleti munka a 2., 4., 6. és 8. évfolyamokra, 800 tanulóra és 40 pedagógusra terjedt ki. Rögzítették a kiinduló helyzetet és a kísérletet lezáró tanulói teljesítményeket. A kísérleti és a kontrollmérések révén feltárolt adatok rámutattak az iskolai pedagógiai kultúra gyenge pontjaira és az eddig még kihasználatlan lehetőségeire. A kutatásnak felsőoktatás-pedagógiai tanulságai is vannak.

Zs. Sejtes Györgyi (SZTE) *Szövegértés: „Top-down!” – a fejlesztés lehetséges tartalmi és fogalmi kerete* című előadásában a szövegértés fejlesztésével kapcsolatos előíró és problémamegoldó dokumentumokat, vizsgálatokat elemezte. Számos kutatás a tanulók szövegértésiképesség-vizsgálatát társadalmi dimenzióba helyezi, a társadalom elemi feladataként és érdekeként határozza meg. A szemlélet nemcsak a nemzetközi gyakorlattal harmonizál, hanem a hazai köznevelés új alapdokumentumaival is. Az előadó a nyelvészeti keretet alkalmazva arra tett kísérletet, hogy a 7–8. osztályos magyar nyelv és irodalom tantárgy órakeretének szabad 10%-át felhasználva olyan lehetséges szövegértésiképesség-fejlesztő koncepciót nyújtson, amely segíti a tanulók ilyen irányú képességeinek a kibontakozását. Az adott 28 órára a kerettantervi struktúrát követve dolgozta ki a helyi tantervbe illeszthető, tankönyvfüggetlen koncepciót.

4. kép

Zs. Sejtes Györgyi szekció-előadása egy szövegértést fejlesztő programról

Balogh Judit (ELTE BTK) *A szószerkezetek tanításának régi-új módszerei* című előadása az állítmány és az alany kapcsolatával foglalkozott. Az igei állítmány jelentéstartalmában és magában a folyamatábrázolásban az egyik legfontosabb szempont az, hogy ki végzi a cselekvést, kihez köthető a történés, a létezés. Az igealany minden igealakon kötelezően megjelenik az igei személyragban, és ebből adódóan az igealany az ige kötelező vonzata, kötött bővítménye. Mivel az ige mindig állítmány, az állítmányhoz is kötelezően hozzátartozik a szám- és a személyjelölés. A névszói-igei állítmány segédigével egészül ki, hogy ki tudja fejezni mindezt, hiszen a névszó a személyjelölésre nem alkalmas szófaj. Mivel azonban a segédige segítségével a névszói állítmány is utal számra és személyre, grammatikai szempontból ebben az esetben is vonzatnak tekintjük az alanyt. Ennek megfelelően az állítmány és az alany kapcsolata alárendelő szintagma.

Szentgyörgyi Rudolf (ELTE BTK) *Anyanyelvünk múltja nyelvemlékeink tükrében* című előadásában a nyelvtörténetre fókuszált. A nyelvünk múltja iránti érdeklődés a közoktatásban sem korlátozódhat csupán a nyelvtörténetórák tematikájára. A nyelvtörténet dokumentumai – azon túl, hogy közvetlenül feltárják anyanyelvünk múltját – történelmi, művelődéstörténeti, néprajzi múltunk megismerésének a forrásai, a nyelvtörténeti ismereteink segítik továbbá az irodalmi szövegek megértését, és nem utolsósorban hozzájárulnak anyanyelvünk jelenlegi grammatikai rendszerének a megértéséhez. A *Halotti beszéd* első szava segítségével az előadó feltárta a (nyelvhelyességi hibának tartott, ám eredendően nyelvjárási jelenségként megjelenő) „suksükölés” nyelvtörténeti-nyelvrendszertani okát. Az *Ómagyar Mária-siralom* nyomán pedig rámutatott arra, hogy miért jelenthet problémát a diákok jó részének az elbeszélő múlt idő, miért érzékeli a többség – értelmező tanári magyarázat híján – jelen időnek.

Az anyanyelvi nevelés a középiskolában

Raátz Judit (ELTE BTK, MTA NYI) *Szövegértés – adatok és gyakorlatok* címmel tartott előadást. Az előadó a legújabb szövegértési fogalom bemutatása után kitért a PISA 2012 hazai adataira. Ezt követően a szövegértés alapjával, az olvasás technikájával, ennek állandó, az iskolai osztályokon átívelő fejlesztésével, valamint a fejlesztés fontosságával foglalkozott. Majd a szövegértő olvasás fejlesztése legfontosabb lépéseinek a felvázolása után olyan tankönyvi, illetve gyakorlókönyvi feladatokat mutatott be, amelyek segíthetik a szövegértő olvasás sokoldalú kibontakoztatását.

5. kép

Raátz Judit szekció-előadása a szövegértés fejlesztéséről

Antalné Szabó Ágnes (ELTE BTK) *A tanulásalapú anyanyelvi fejlesztés* című előadása tanulás-módszertani tananyagokkal, gyakorlatokkal ismertette meg a jelenlévőket. Az új kultúraelsajátítási formák, közöttük az egyre inkább meghatározó digitális tanulási módszerek elterjedése, az iskolai műveltség fogalmának szükségszerű átalakulása hatással van az iskolai nevelés minden területére. Az egyik lehetséges válasz ezekre az új kihívásokra a pedagógusok kompetenciaalapú önértékelése és értékelése. Az előadás a tanulás támogatásával kapcsolatos pedagóguskompetenciát értelmezte az anyanyelvi nevelés kontextusában, valamint a további pedagóguskompetenciákkal való kapcsolatát taglalta. Konkrét példákat mutatott be a tanulásalapú anyanyelvi fejlesztésre: anyanyelvi tanulás-módszertani tananyagokra és gyakorlatokra, valamint a magyar nyelvi órán a tanulástámogató pedagógiai szemlélet és a tanári kommunikáció megvalósulási formáira.

Pletl Rita (Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem) *A stílusnevelés problémái a középiskolai anyanyelvi nevelésben* című előadása a stílusnevelés kérdéskörét a kisebbségi helyzetben megvalósuló középiskolai anyanyelvi nevelésre vonatkozóan tárgyalta. Beszámolt arról, hogy az anyanyelvi nevelésnek felértékelődött a kultúraátadó, önazonosság-tudatot erősítő funkciója. Ennek a következménye az, hogy az anyanyelvoktatás

alárendelődik az irodalomolvasásnak, ezért a nyelvi nevelés lehetőségei beszűkülnek. Az előadó mellett érvelt, hogy célszerűbb lenne egy olyan stíluskoncepció alapján formálni a diákok kommunikációs képességét, amely a stílus jelenségét minden nyelvi megnyilatkozás összetevőjének tekinti. A stílus viszonyjelenséggént ragadható meg, így a nyelvi megnyilatkozás módját mindig a szociokulturális kontextushoz kell igazítani. Tehát egy nyelvcentrikusabb irodalomtanítás és a stilisztikával nagyobb mértékben összefonódó nyelvtanítás hatékonyabban valósíthatná meg a stílusnevelést.

Laczkó Krisztina (ELTE BTK) a címnek megfelelően *A szövegértelem összetevőivel* foglalkozott az előadásában. Mondanivalójának első részében felvázolta a kognitív nyelvelméleti keret legfőbb elméleti háttérfeltevéseit, és ezeket a szövegtan funkcionális-kognitív megközelítésére vonatkozóan emelte ki. Sorra vette a legfontosabb összetevőket: a dinamikus kommunikációs keretet, a szövegvilágot, a nézőpontot, a partitúramodellt, a szöveg értelemszerkezetének és általános szerkezetének a kiépülését, a szövegtopik-szövegfókusz fogalmát, az értelemszerkezet tartományait, valamint a mikro-, a mezo- és a makroszintet. Az előadás második felében a fogalmi séma mezoszintű szerepéről esett szó, a tudáskeret és a forgatókönyv sematikus megkülönböztetésével: mindezek működését példákkal mutatta be az előadó.

Parapatics Andrea (Pannon Egyetem) *A nyelvjárásokról – attitűdök, ismeretek, tanítási módszerek* című előadása a dialektológiai ismeretek tanítására koncentrált. Az általános tapasztalat szerint az iskolai anyanyelvi órán még mindig nem fektetnek elég hangsúlyt a nyelv területi változataival kapcsolatos ismeretek tanítására. Milyen általános dialektológiai ismereteket tanítsunk a diákoknak? Az elsődleges és az iskolai nevelés során folyamatosan fennálló feladat a nyelvjárások iránti pozitív attitűd, a helyi (anya)nyelvjáráshoz kötődő nyelvi öntudat kialakítása és erősítése. Hasznos lehet, ha kontrasztív módszeren alapuló feladatokkal tudatosítjuk a tanulóknak a nyelvjárások, illetve nyelvjárásuk (nyelvjárási hátterük) sajátos, a köznyelvben meg nem található hangtani, alaktani, mondattani és lexikai „kézzelfogható” értékeit, valamint identitásjelző, kohéziós funkcióit. Az előadásban bemutatott gyakorlatok is a felsorolt fejlesztési területekre, illetve az anyanyelvi ismeretekre koncentráltak.

IKT-alkalmazások az anyanyelvi nevelésben

N. Császi Ildikó (KRE BTK, Maribori Egyetem) *Digitális tananyagok a magyar nyelv tanításában* című előadásában olyan új tanári kompetenciák elsajátításának a szükségességét taglalta, amelyek a digitális környezet megfelelő kihasználását, alkalmazását teszik lehetővé az oktatási folyamatban. Az előadás konkrét példák segítségével mutatta be, hogy a magyartanárok milyen oktatásinformatikai tartalmakat építhetnek be a tanórába: főként a nyelvtani-helyesírási tananyagok alkalmazásakor, illetve a geolingvisztikai ismeretek szemléltetésének a lehetőségeire fókuszálva.

Scheuring Flóra (ELTE BTK) előadása *Magyar nyelven interaktívan és játékosan – A tanulás támogatása* címmel nemcsak elméleti javaslatokat összegzett, hanem konkrét gyakorlatsort is bemutatott. Az előadás a tanulástámogatási kompetencia fejlesztésének a fontosságát emelte ki. A fejlesztés több szinten lehetséges: tanulás-módszertani gyakorlattal és tananyaggal, valamint az adott témakör egészére kiterjedő tanulás-módszertani szemlélettel. A tanulástámogatási kompetencia fejlesztéséhez elengedhetetlen a szövegfeldolgozási stratégiák megismertetése a diákokkal, a szövegalkotás folyamatalapú és tanulási célú szemléletének a bevezetése. A digitális szövegek létrehozása és az általuk hordozott információk hatékony feldolgozása rendkívül fontos a mai társadalomban, így az IKT-val támogatott tanulásnak is szerepelnie kell az iskolai tananyagban. Az előadás második felében a hallgatóság interaktív táblára készített középiskolai szövegfeldolgozási és szövegalkotási feladatokat ismerhetett meg.

Gonda Zsuzsa (KRE, Eötvös József Gimnázium) *Digitális szövegek olvasásának stratégiái* címmel tartott előadást. Az előadó kétféle empirikus vizsgálat eredményeiből mutatott be részleteket. Az egyik egy

interjúorozat volt, amelyben a digitális szövegek olvasási folyamatáról videofelvétel készült. A felvételek speciális olvasási stratégiák megfigyelését tették lehetővé. Ilyen például a weboldalak szerkezetével kapcsolatos előzetes tudás aktiválása vagy az olvasói ösvényen való közlekedés. A másik vizsgálat egy lézeres szemmozgáskövető gép segítségével történt (eye-tracker). Ennek eredménye egy olyan hőtérkép, amelyen láthatóvá válik, hogy a digitális szövegek olvasása nem a hagyományos, lineáris olvasási mintázatot követi. Az előadás a nyelvújítás témakörét feldolgozó gyakorlati diasor bemutatásával zárult, amely konkrét példákat tartalmazott a digitális szövegek olvasási stratégiáinak a kialakítására és fejlesztésére.

Veszelszki Ágnes (ELTE BTK) *Digitális kommunikáció és szövegértés* című előadásában bemutatta, hogy milyen módon hat a digitális kommunikáció más médiumok nyelvhasználatára: a szóbeliségre, a kézzel írott szövegekre és a számítógéptől elkülönülő, nyomtatott szövegekre. Megjelent az a generáció, amely nem tud (és nem akar) különbséget tenni a konceptuálisan szóbeli, de mediálisan írásbeli és a „hagyományos” írásbeliség között. Az előadó által bevezetett új fogalom, a digilektus a számítógép közvetítette kommunikáció (CMC, computer-mediated communication) nyelvhasználati módjának a megnevezése. A digilektus sajátos, más médium által közvetített kommunikációra nem jellemző tulajdonságokkal rendelkező új nyelvváltozat. A nyelv korábbi módosulási folyamataitól elsősorban sebességében és terjedési formájában különbözik a jelenleg zajló nyelvi változás, és nem csupán grammatikai vagy írástechnikai-helyesírási újdonságokat hozhat, hanem hosszú távon mélyreható kulturális és pedagógiai következményekkel is számolni kell.

6. kép
Veszelszki Ágnes szekció-előadása a digitális kommunikációról

Sváb Ágnes (ELTE BTK) *Web 2.0-s alkalmazások az anyanyelvi nevelésben* című előadása új programok felhasználását mutatta be az anyanyelvi órákon. A mobil-számítástechnikai eszközök robbanásszerű elterjedése, az egyre több helyen jelen lévő internet, a mindig és mindenhol elérhetővé válás olyan változások a környezetünkben, amelyek az m-learning fogalmának bevezetését, egy új oktatási paradigma kialakulását teszik szükségessé. Az előadás célja az volt, hogy példákat mutasson be a web 2.0-s alkalmazások használatára az anyanyelvi nevelésben. Az előadó az első részben az alkalmazások előnyeit foglalta össze, majd olyan, ingyenesen hozzáférhető, egyszerűen kezelhető applikációkat mutatott be, amelyek jól használhatók az anyanyelvi órákon különféle munkaformákban és számítástechnikai eszközökön.

Összegzés

A konferencia előadásainak sokszínűsége, a számos gyakorlatban is megvalósítható ötlet, a kutatási eredmények megjelenése a közoktatásban mind hozzájárultak a tartalmas programhoz. Az előadásokat az a

gondolat hatotta át, amelyet a konferencia szervezői mottóként választottak: „...*minden a tanártól függ, mert minden téren minden az embertől függ*” (Trefort Ágoston).

Irodalom

Antalné Szabó Ágnes 2013. Az anyanyelv-pedagógia szolgálatában. *Anyanyelv-pedagógia* 3. <http://www.anyanyelv-pedagogia.hu/cikkek.php?id=475> (2013. december 30.)

(1) ELTE BTK Nyelvtudományi Doktori Iskola Alkalmazott nyelvészet alprogramjának honlapja. <http://alknyelvdoktori.honlapom.com> (2013. december 30.)

(2) Magyar Nyelvjárás Hangoskönyv. https://geolingua.elte.hu/hkonyv/Hangoskonyv_index.html (2013. december 30.)

N. Császi, Ildikó: Report on the 3rd Vályi András first-language pedagogy conference

Az írás szerzőjéről

N. Császi Ildikó

Károli Gáspár Református Egyetem, Budapest, Magyarország

[n.csasziiildiko\[kukac\]freemail.hu](mailto:n.csasziiildiko[kukac]freemail.hu)

<https://orcid.org/0000-0002-3159-533X>